

чили без народу і тільки щиро народи, демократична партія може бути і ціло національною.

Хіба ми не бачимо в історії, що всі класи народу, всі політичні партії, які обстоюють інтереси якоєві куки великомозжних, упранілованих людей, віркуються і національних замашень ского народу, як би його не гнобили, зрижують свою народність.

Це повинна нам'ятати всяка національна партія!

Важче вона себе погубить і нічим не зможеться народній справі.

В. К.

Голос з духовенства.

В св. письмі сказано, що коли єудейські начальники, старшини та книжники, покликали апостолів і за-боронили їм проповідувати Христову науку, то апостоли Петро з Іваном одмовили їм так: «Подумайте сами, кого нам подобає слухати більше, вас чи Бога; ми не можемо мовчати про те, що ми бачили й чули?»

Це було з самого початку християнства, коли ще ні одна держава не згожувалася признати християнську віру державною.

З того часу минуло 19 століть; християнство розповсюдилося на весь світ, але представники його вступили до тісної спілки з державною адміністрацією (начальством) і тепер вже не почуюмо ми одного вищого духовенства сміло, рішучо, апостольської відповіді на несправедливі вимагання уряду.

Торік весною (28 березня) в «Слові» було надруковано докладну записку графа Вітте, в якій про відносини межи церквою та державою говориться так: «Робота вищого нашого духовного начальства (Синода) прийняла чисто зверхній бумаажно-поліцейський характер. Духовенство мусить розшуковати та викоренити всіх сувійра, вільнодумство, висліжувати та випитувати не тільки вчинки, а навіть заміри людей і доносити про них начальству... Чисто поліцейське розділення всіх подобиць духовного життя внесло в релігійне чуття народу мертвачий подих сухого бюрократизму. А вища церковна влада зробила прості установи, що цілком прислужується в інтересах держави.» (Слово № 108).

Говорячи так, граф Вітте, очевидно, призначав, що держава не повинна вітрачуватись в справі церковні, а наше духовенство може висловляти, що народ так, як того вимагає його совість.

Але се було торік, коли граф Вітте не був графом і головою сучасного міністерства. Тепер зовсім інша річ. В останніх №№ нашої газети читаємо, що священиків Ботвиновського та Завадського через вимагання адміністрації тяжко покарано духовним начальством за те тільки, що вони висяяли селянам царські слова, висловлені в маніфесті 17-го жовтня. З від усіх ідуть звістки, що начальство духовне карає тих священиків, які висловлюються проти карі на смерть (у Харкові), або заявляють про нужди своїх парафіян і т. п.

Таким чином ми бачимо, що сучасний уряд з д. д. Вітте та Дурново на чолі вимагає од духовенства за плющити очі на те, що робиться навколо, не чути тих криків од чаю і нелюдської муки, що стогіном—стоять у повітрі, не судити жорстоких, беззаконних вчинків людей, що опіраються на грубу силу.

Кругом—море крові, сліз, щодня—уперча меж словами і вчинками, а од тих людей, що мусить учити тільки правди Божої, вимагають, аби вони казали людям, що у нас «все обстоїть благополучно»: що нема у нас ні голодних ні покривнених...

Коли ж на решті настане кінець нашому ліхоліттю і ми матимемо право сказати, що все це «минулося і не вернеться», коли нам буде вільно говорити про все те, «що ми бачили й чули?»

Священик Н. А-вич.

Лист до редакції.

Признаючи велику важу всесвітньої думки для всякої національної справи, особливо ж для справи української, стали ми в р. 1903 видавати у Відні «Ruthenische Revue» (Русинський Огляд), український часопис на піменецькій мові, якому поставили завдання познайомити західну Європу з політичним і культурним життям українського народу на всіх заселеніх їм землях. До того часу європейський світ мав тільки дуже неясний погляд на справу українства. То вважали там Українців за одно з Великоросіями, придоми називали «Україна» значили чисто територіальне, то знову призначали Галичину за народ окремий від російських Українців. Такий погляд, ширившись з іншого боку польськими емігрантами, а з другого московськими об'єднаннями, мусив бути дуже шкідний для української справи. В р. 1904 писав Б'єрстінє-Б'єрсон редакторові «Ruth. Revue», покійному Сембратові таке: «Міністр Плеве, коли його запитали, чому він не хоче чинити волю домуянням російських Українців, відповів, що в західній Європі ніхто не журиється Українцями, тож і нема чого зважати на їхні домагання!»...

Ці слова говорять ясно самі за себе. Розуміючи вагу всесвітньої опії, старалися всякі поневолені нації творити для себе всесвітні трибуни у формі часописів на чужих європейських мовах. Так видавали Фінляндії «Finnländische Rundschau», Вірменії «Pro Armenien», Поляки мають у Відні свою «Polsische Korrespondenz», та же саме Молодочехи і т. д. Окрім значення політичного має наш часопис дуже важливé значення як орган інформаційний. В нашій власній інтересі показати світові, що ми, хоч і позабути тим самим, не якось нація в післявах, що ми маємо за собою історичну мінінію, що ми витворили свою літературу і науку і через те їхні увійти в сем'ю цівілізованих народів.

Кінчина дуже смутно третій рік нашого видавництва смерть Романа Сембратовича, ми постановили зробити одну важливу зміну, назвавши наш часопис «Ukrainische Rundschau» (Український Огляд).

Ми зважилися на цей крок через те, що давня назва «Ruthenisch», «Ruthene» (русинський, Русин) не може і не має права вживатися для означення всіх Українців.

«Ukrainische Rundschau» буде виходити раз у місяць в обіомі 40 сторін 80 і коштуватиме для Россії 3 карб., для Австро-Угорщини 6 к. для Ізмеччини 6 марок, для Америки 1,50 дол. Перше число «Ukr. Rundschau» повинніться в половині лютого (февраля нового стилю).

Ми звертаємося до шан. письменників і публіцистів і просимо допомагати нам статтями змісту політичного, соціального, історичного і літературного. Статі можуть бути писані по українські, або по російські. Нашіх прихильників просимо приднімати нам передплатників.

Адрес редакції і адміністрації: Wien VIII, Wienerburgasse 10.

Василь Яворський, посол до австрійського парламенту, видавець; Владимира Кушнір, одвічальний редактор.

З'їзд делегатів конституційно-демократичної партії

На зібранні 10 січня разглянувшись важливі питання, з'їзд почав розглядає деякі окремі пункти программи партії. Багато членів нарікало, що назва партії: конституційно-демократична — незрозуміла народові і що треба змінити її на якесь іншу.

Центральний комітет вважає, що стара назва має вже за собою певну славу і через те відкидати її не годиться би, а краще додати до неї ще другу назву більш зрозумілу: «партія народної свободи». Після короткої суперечки ця назва була прийнята з'їздом.

Після того обсужували питання про відносини партії до монархії.

Одні висловлюються за те, що для Россії монархія конче потрібна, що без монархії вона б погибла, бо монархія найбільше відповідала для руського народу.

Другі вважали, що питання про монархію зараз не варто знімати, а заставити в программі тільки увагу, що конституційний устрій російської держави установлюється основним законом, нічого не говоривши про монархію.

Але найбільше промовляли за те, що зараз балакати, чим повинна бути Россія, чи монархія, чи республіка, не варто. Конституційно-демократична партія виставляє такі домагання, які і треба і можна зараз досягнути, що нарікнуть.

Нарешті прийняли таку резолюцію:

Россія—конституційна і парламентська монархія; конституційний її устрій встановлюється основним законом. Після цього було також прийнято, що вона добивається права виборів і для жінок, і пояснено, як вона розуміє «установчу раду (членів)».

По думці партії установчі ради не має права устанавлювати державний лад в Россії. Таким чином установчі ради, які партія домагається, не могли змінити устрій Россії з монархічного на республіканський.

Думчих. Од того голова, чи ноги не одпадуть, а гляди й почастити у чому мусив. А що вже про Недоторканого, що й казати нема чого, що не такий він чоловік, що у політиці розбіріться.

От хоч би тобі така. Ідемо ми звощиком під час пам'ятник батькові нашому Богдану Хмельницькому. Балаємо собі. Коли це Недоторкані тори звощика у спину.

— Звощику!... А звощику!

Той обрастається.

— Ась?—каже.

Иу, що тут такого? Спитав чоловік по своему. Ші, Недоторканому це не подобається.

— Не „ась“, а „що“—поправляє того.

Звісно, звощик не розуміє:

— Чого изволите?

— Не „ась“, кажу, а „що“ треба

казати! Розуміш? Хто це на коні?

— Это?—показує звощик пужалном на Богдана.

— Еле-ж.

— А это какой-то хахлацкий генерал.

— Чого ж хахлацкий?

— Если бы нашъ, даютъ онъ прямо сидѣль бы, а это ишь какъ на бокъ свалился. Пустынн генераль...

А ж піддергнув Недоторканій од

цих слів. Як шарине того нещасного звощика за пояс та як закричить:

— Що??.. «Пустынн генераль?!

Ах, ти жи пом'якшавши. Бачу, Недоторканій починає саскіти на сидінні.

— Та це ты спайди, земляк, в участі!

— А ты думай въ лесосторонъ тебя

за такі слова? И-но!

— От-туди—думаю—к бісу! Зачепив

собі мороку. Ще в тюрму попадеш через його!—Так наче мое серце вже тоді чуло, що так буде.

— Ну, оставь, извозчикъ, — миролюбиво кажу я—поїзжай на вокзалъ...

— Довольно.

— Нѣ-ѣть. Я этого не могу. Нѣ-ѣть.

Ужъ мы это въ участкѣ разсудимъ, И-но!

— Що ти йому будеш робити? Ще спайди завесе.

— Бачу, Недоторканій починає саскіти на сидінні.

— Ты ти йому будеш робити? Ще спайди завесе.

— А ты думай въ лесосторонъ тебя

за такі слова? И-но!

— Ну-ну, йдь, йдь...Чого ж?..Побачемо

тильки, що тобі скажуть въ участкѣ за

твої слова про Царя... Йдь, йдь...

— Звощику нічого, мовчить.

— Побачимо; побачимо, як тебе по-

гладити по головці за те, що ти свою

каїмську морду з Царем зривноши.

— Розвѣ я равнялъ?—раптомъ ози-

рається звощик. Я, значить, къ при-

м'гу только... А ти вонь чо!..

— Ні, голубе... Ти самъ сказавъ, ос-

На цьому й скінчилось засідання у день.

Увечері міркували про національне питання.

Представник од мусульман прохав, щоб партія одстоювала інтереси та-тар, коли будуть обсужуватись законо-ви про устрій Россії. Професор Боден-де-Куртене в гарній промові за-кликає партію більше звернути увагу на наці

що керував повстанням чорноморського флоту, яке було в грудні (декабрі). Генер Шмідта перевезено з Очаківської фортеці (крістості) у Керч. Шмідта обвинувачують, як одставного офіцера. Адвокатів буде допущено тільки для оборони невосиних арештованих.

(Русск. Слово).

Еврейські права. Державна рада (государственный совет) більшістю 63 голосів проти 17 постановив, що ще не час рівняти євреїв в правах з іншими. (Новости).

Бюрократія і дума. Серед вищих урядовців від державної думи не сподівається нічого доброго, бо думають, що народ ще не дорс для політики; тому-то, гадають там, де-які закони прийдеться видавати поминаючи думу. (Новости).

Фінанси і конституція. На московській біржі ходить чутка, що закордонні міліонери дадуть Россії грошей тільки тоді, як настане справжня конституція. Біржові сподіваються, що буде знову ствержено обіянки, які дано 17 жовтня. (Русск. Слово).

Мітінг в Харбіні. В Харбіні якось відбувся мітінг, на якій зібралися 400 офіцерів в різких літачів (рангові). Предсідателем обрано генерала Глинського. Говорилися палки промови про сучасний стан Россії. Де кому з промовців свистали, інших клачали та цілували. Величезною більшістю голосів ухвалено таку постанову, що манжурська армія всіми силами захищає повне виконання тих підстав політичного життя, які оголошено в мітінгі 17 жовтня (октабря). (Слово).

Діяльність конституційно-демократичної партії. Де хто з поважних діячів конституційно-демократичної партії пояснив чутку, що партія засновує свій „центральний комітет“, який вестиме партійні справи. На сю річ видано 65000 карб., які поділено буде між губернськими комітетами. Центральний комітет збиратиметься що тиждня по столицях. Перше й третє зібрання комітету відбудуться в Москві, друге й четверте—в Петербурзі.

(К. В'єсти.).

Проект Кутлера про примусовий викуп землі для наділу селян викликав в раді міністрів велике суперечки. Міністр Дурново вгледів в цьому проекті революційний дух. Гр. Вітте згоден з думкою Кутлера, бо бачить, що тільки таким робом можна запобіти лихим наслідкам земельних розрізів. (Русск. Слово).

„Нове время“ подає чутку, що по Височайшому приказу буде складена комісія, яка обміркує проект Кутлера та інші проекти про земельну справу.

По Україні.

*** В Катеринославському повіті** було неспокійно. Неспокій виявляється найголовніше тим, що люди скідали старе „начальство“ і вибирали собі нове. За це послано до їх козаків. Тепер уже всіди тихо і люди посыпають виборних до генерал-губернатора прохати, щоб він забрав козаків із сел. (Русск. Слово).

*** Нова газета.** В Полтаві вийшло перше число щоденни соціал-демократичної газети „Полтавський Работник“.

вив одного під лаву. Недоторканий це побачив.

— А хіба на поліці не можна?—каже до того.

— Чого-с? Поліцію? — не зрозумів той.

— Ничого, ничего—поспішно вміщуюся я і починаю шукати в гаманці злота.

— Ти—українець?—тим часом похмуро звертається Недоторканий до багажного.

— Какъ изволили сказать?—ввічливо нахиляється цей.

— Хохол ти, чи кацап?

— Я-сь? Хахол! Самий настоящий хахоль! Чернігівської губернії.

— А по своему й говорить не вміш?

— Ну, от!—думаю—ще з цим зечиться! Ну ю ценя! А тут, як назло, ніяких злота не наайду. А гривника дать мало, двадцять копійок багато.

— Давиенько изъ деревни, барин. Запомниль по мужицькому—делікатно посміхається багажний, поплядаючи на мої руки.

Недоторканий ще більше похмурюється.

— Та не „по мужицькому“, а „по українському“! Мужики всяки бувають. С мужик француз, с німец, с поляк... О! є і українець мужик. Хахол се-б... О! є і пани такі ж самі...

— Да!—зітхас багажний.—Всякі, значить, народ...

В другий дзвінок. Багажний перепинається з ноги на ногу, подивляється на мої руки. А тут злота, як навмисно нема. Плюнув я.

— Чи нема,—кажу—хоч у вас злота, Данило Іваничу?

— Злота? Добре... А свою р'дну мову сором забувати. Нас і так скрізь забувають... От касір цей... Сволос! Ще арештую хотів... Вач, бюрократ капанський!... Злота, кажете?

— Злота, злота.

— А наш брат-галушка мовчить... Та

*** Конфіскація газети.** В Полтаві конфісковано другий номер соціал-демократичної газети „Полтавський Работник“ По всіх друкарнях робить труси. (Народи. Хоз.)

*** Кара.** В Мачухах (у Полтавщині) о. Андрія Геращенка скинуто з парою за політичну агітацію серед селян. (Діло. Слово).

*** Кара.** Кременчуцького повітового агронома Г. Дібольта, за те, що був секретарем на крестьянських зборах в народній аудиторії, генерал-губернатор вислав в Холмогори Архангельської губернії. (Од. Нов.)

*** Арешти.** В Севастопольській тюрмі вже не стас місця, бо туди привозять арештованих із Ялти і з Сімферополя. Деяким арештованим сказано що їх держатимуть, поки відбудуться вибори до державної думи. (Новости).

*** Арешти.** В Бахмутському повіті в с. Авдіївці арештовано священика Іоасафа Гуреєва за те, що він начебто агітував серед селян за крестьянську спілку. Таким робом в Бахмутському повіті арештовано вже двох священиків.

Вночі під 3 січня, в с. Перещепину Полтавщини приведено військо; в той же день арештовано ветеринарного лікаря, акушерку і лікаря, а всього забрано там 26 душ і одвезено їх у Полтаву.

В Яреськах арештовано Л. Н. Негієвича. Треба сказати, що Негієвич завсіди вмовляв селян, щоб не робити ніяких насилиств, а щоб мирними способами добувалися крашого життя.

9 січня в Кобиляцькому повіті в Андрушівській хліборобській школі арештовано дев'ятьох учителів і інших служащих. (Полтавщ.).

*** До селянських розрізів.** 7-го січня в Сімферополі (в Таврі) почалися заходи комісії з дворянських управ. Комісія розглядає справи про селянські розрізи.

*** Нове виборче право в Галичині.** 9-го січня австрійський імператор приймає у себе депутатів від галицьких українців, в якій були: митрополит Андрей Шептицький, архієпископ Чеховицький та Хомишин і депутати до державної думи Михайло Король і Юліан Романчук. Депутація прохала, щоб у східній Галичині, де живуть українці, заведено було всесуднє, безпосереднє, рівне і таємне виборче право. Імператор відповів, що як пішатиметься новий закон про вибори, то буде взято до уваги і потреби українського народу. Недіміна умовою до цього імператор поставив, що українці ладили з поляками, які живуть у Галичині і раз-у-раз кривдають українців і тепер навіть дбають про те, щоб новий виборчий закон не був поширеній і на українців.

Галицькі українці не раз уже пробували посыпати депутатів з усікими проханнями, але тим ніколи нічого не добували. Час уже зрозумі, що не депутатів вони чогось зможуть досягти, а іранею середного народу, доводчи його до свідомості своїх справ. З галицьких газет бачимо, що вже народ доходить до тієї свідомості, боязливо почав добуватися всесудніого безпосереднього, рівного, таємного виборчого права.

*** До арешту братів Мазуренків.** В Донецькі перед Різдвом арештовано двох братів Мазуренків. Обидва воно багато працювали для крестьянської спілки і в багатьох місцях умовили людей не робити погромів. Тепер у газеті „Придніпровський край“ надруковано ось-який приговор з приводу арешту братів Мазуренків.

1905 року, місяця грудня в 25-й день, ми, ніжчеписані крестьяне слово-

боди Криворіжжя, тісі ж волості, до-децької округи, зібралися на сход

в присутності наших сільських ста-

ростей, поліцейського урядника і інших

властей, міркували, як пособити ви-

володити з тюрем громадян братів

Мазуренків, на яких зібралися всі кре-

стяни нашої округи (повіту).

Одноголосно рішили:

1) У ці сумні для нас дні, поки

брата Мазуренків будуть у тюрмі, не

піти горілки і не дозволити їм торгувати.

2) Щоб вияснити, хто з наших земельних власників і поміщиків вимагав,

щоб арештовано братів Мазуренків, тепер же загадати їм зібрати ок-

ружний з'їзд і той з'їзд хай зробить

постанову, щоб зараз же випущено з

тюрем наших уважніших людей (уполномочених).

3) Тих земельних власників, які не

підішлись цієї постанови ми ознайимо

під баготом—нашиємо приговори про

те, щоб з їми порвати всякі зносини.

4) З 1-го січня нового (1906) року до того часу, поки дворяні і земельні власники згадуються на цю нашу по-

станову, ми забираємо від їх всіх най-

миті в домашніх слуг.

Цей приговор своїми підписами і пе-

чаттями стверджамо.

Такі приговори написано більше як

у двадцяти волостях.

борчого права. Тепер по всій Галичині відбуваються віча, на які сходяться по кілька тисяч людей. На вічах говорять селянини і інтелігентія. Всі віча постановлюють вимагати, щоб заведено нове виборче право.

(Діло. Слово).

*** „Чрезвичайна охона“.** На частині харківсько-миколаївської залізниці, генерал-губернатор завів „чрезвичайну охону.“ (Од. Нов.)

*** В Ростові-на-Дону.** Глашин російської думи Філонов на думському засіданні 13-го січня ради думи проголосили, щоб знято військовий стан. Але дума на те не згодилась. (Пар. Хоз.)

*** Наказ учителям.** Учителям і учителькам народних шкіл у прилуцькому повіті розіслано такий наказ: „Прилуцька повітова шкільна рада в засіданні своєму 21 грудня 1905 року постановила заборонити учителям і учителькам народних шкіл прилуцького повіту без дозволу шкільного начальства вступати до яких будь спілок та організацій.“

*** Оповідка ректора університету.** На університетських воротах вивішено оповідку за підписом ректора, в якій сказано, що „згідно з постановою ради міністрів про вищі школи“ університет св. Володимира з 16 січня (января) цього року не буде одкрито“.

*** Висилка хуліганів.** Начальник київської сільської поліції Рудий 15 січня (января) задержав 15 відомих хуліганів і радить начальству висилати їх з гуртом.

*** Поміч селянам в боротьбі з літучими пісками.** „Лісний департамент министерства землеустрою та земледілля“ просить „київську губернію“ управляти по ділам земського хазяйства“, допомогти при роботі таксаторів та лісовим кондукторам, що послані в Київську губ. на поміч селянам в їхній боротьбі з літучими пісками.

*** Ген.-м. П. Савич** видав два важливі накази про торгівлю газетами, книжками і іншими друкованими речами.

Дописи.

ТИФЛІС, 16-го січня. Зараз убито бомбою начальника штаба генерал-майора, Грязнова. Убийцю арештовано.

ПЕТЕРБУРГ, 17 січня. Видано закон щодо контролю державного банку за трохи, що покладено в банок на вічно, платили по чотирі з половиною процентів на рік, відрахувавши податок з доходів з грошових капіталів.

Міністр добрів їде сьогодні через Москву на привілжські і південні залізниці, щоб розвідатись, що там робиться.

Учора державна рада почала обговорювати проект закону про спілки, що виникали рада міністрів згідно з маніфестом 17 січня.

Почалися наради заступників тютюнового промислу, які з'їхали, щоб обговорити проект міністерства фінансів про підвищення акцизу на тютюн, крім махорки і сигар з сорту, на 34 і 37 процентів. На нарадах казали, що не можна брати акциз від пуду, на місце того, щоб від бандеролі, як се було до цього часу.

ТИФЛІС, 16 січня. По телеграммі намісника Государя Імператор увійшов з служби Кутаїського губернато-ра Старосельського і віце-губернатора Кінішізе. Намісник послав членів сенату Мінцева зробити слідство про протизаконні вчинки по службі губернатора і віце-губернатора. Коли слідство доведеться, що вони справді винуваті, то із протоколом слідства подадуть в Сенат, щоб він віддав Старосельського і Кінішізе під суд.

СЛІЗАВЕТГРАД, 16 січня. Генерал-губернатор дозволив комітетові конституційно-демократичній партії скликати передворочні збори.

ПАВЛОГРАД, 16 січня. Земські збори вибрали комісію з чотирьох душ поміщиків і чотирьох душ селян, яка має помагати крестьянському банку купувати землю для малоземельних селян.

Крім того збори постановили просити, щоб банок мусив купувати й продавати землю по такій ціні, яку назначить комісія, умовившись із покупцями її пра-дами.

СОФІЯ, 15 січня. Відповіль на поту (заяву) Турції, яка жадала, щоб Болгарія зеклась таможенною спілкою з Сербією, Болгарія заявила, що вона як автономія (незалежна) держава, має право приставати до якої хоче спілки, коли з того матиме економічну чи політичну користь. Та ся таможенна спілка не то не підійде, а скоріше не підійде для Турції, отже Турція сама була помагати всьому, що може скрутити мар на Балканах.

Учора відбулись збори купців і промисловців в Філіппополі, Рущуці і Варні; вони послали в Білград телеграмми, в яких висловлюють своє спочуття з приводу непорозуміння Сербії з Австро-Угорщиною. Постановлено просити болгарський уряд усіма способами піддерживати Сербію. Видимо, тутешні впливові особи надавали Сербії усіх обіцянь.

ПАРИЖ, 15 січня. Останнім часом де які фінансисти казали, що Россія могла б уникнути браку грошей за по-мічкою мораторізму. Газета „Temp“ каже, що се цілком неможлива річ, бо Россія, яко велика держава, суттужно на гроши тільки па де який час, а коли вона уживає мораторіум, то вилії її на інші держави зменчиться.

Франція повинна в своїм інтересі, противитись съому способу поширення грошевого стану Россії і якою інакше допомогти своїй спільноті. „Temp“ каже, що коли Россія пообіцяє дати державній думі право контролювати (перевіряти) доходи й видатки держави в тій Россії легше буде десь позичати гроши.

ПАРИЖ, 15 січня. На зборах, що скликає центральний комітет охорони прав робітничих сіндикатів (спілок), на яких було 4000 душ, постановлено зажадати від парламенту, щоб він до 15 березня (марта) розширив закон про робітничі сіндикати. Такі самі збори, скликані в провінції, постановили до-магатись того самого.

НАВАСГРАД, 16 січня. Селяни подають в земську управу прошення, щоб земство помогло сельським громадам купити через крестьянський банок землю. На стадії Лозовий не приймають для одразу хліба.

РИГА, 16 січня. Вздохена юриба оточила товарну станцію, перерізала телефон і, приказавши служащим зосернатись на місці, інакше уб'ють їх, забрала з касси 2349 карбованців. Чиновники, що хотів втекти, застрилено. Зачинці втекли. На станції Рига-Лугдунського, риго-орловської залізниці, повстанці вбили поміщика начальника станції, тяжко ранили другого поміщника і ще стороннього человека. Повстанці втекли.

МИНСЬК, (губернський) 16 січня. Діялися вже, як ім'я прізвище злочинців, що хотіли вбити губернатора і політейстера. Кідали бомбу в губернатора—сина землеміра Пулихов, він скінчив реальні училище. А стріляла в політейстера—дочка артилерійського генерала Ізмайлівичівна.

КЕРЧ, 16 січня. Відбулись перші збори членів партії „союзу 17 жовтня“ постановили почати передвиборчу агітацію. Усі партії почали агітувати.

БАХМУТ, 16 січня. Земські збори постановили вибрати комісію, яка має помагати селянам купувати землю через банк по правилах, оголошених міністрем землеробства 3 листопада (ноября) і в указі сенатові, і в жадному разі не по правилах, оголошених в „Правительственному вестнику“ в 247 числі, за 16 листопада.

СЛЕЦЬ, 16 січня. Земські збори, вислухавши доклад про поміч земства селянам в покупці землі через банк, вибрали комісію і заявили, що для того, щоб справді помогти селянам, полагодити земельну справу, мало самої помочи банку, бо поміч його буде завше випадково. Після спровоздання про грошовий стан земства, збори, діяючи тому, що уряд відмовився по-значити земству на виплату довгу, якою єсти коло 200 тисяч карб., і що податків майже ніхто не платить, зробили управі скликати через два місяці нові збори, щоб на них постановити позакривати земські заклади.

МИТАВА, 16 січня. Коло Тукуму відійшло графа Ламздорфа і тяжко ранено барона Рене, що іхали в маєток Ламздорфа. Злочини утекли.

БОРИСОВ, 16 січня. Відбулись перші збори комісії, яку обрано на підставі маніфесту 3 листопада для оцінки землі, що купують селяни з запомогого крестьянського банку. Говорять, що треба б брати менш процентів за позичені гроши і позичати гроши під заставу ліса й надільної землі.

ОДЕССА, 16 січня. Суд розбріз-ти ме справу лейтенанта Шміта в перших числах лютого (февраля) в очаковській кріпості.

ВОРОНІЖ, 16 січня. В городській управі і участкових комісіях в выборці записується мало народу. Усього в трьох участках записалось коло 300 душ.

САМАРА, 16 січня. Відбувся губернський з'їзд конституційно-демократичної партії. Обрани комітет з 30 душ і стверджено статут. Говорили більше усвою про земельну справу. З'їзд доручив комітетові зібрати в сій справі, які треба відомості.

КОПЕНГАГЕН, 16 січня. Після від-шального прийому, король датський Христіан 9-й заслав і ліг спочинок перед спідням. Парція Марія Хедорівна відвідала хворого; біля 3 години дня вона покликала королівську сем'ю. Коло після четвертого години дня король тихо вмер.

Іван Тутешний.

СИЗРАНЬ, 16 січня. Коло станції Рузайки, казанської залізниці, розвився вчора товарний поїзд. Кілька душ викинуло з вікна.

ЯРОСЛАВЛЬ, 16 січня. Тутешний відійшов „союзу 17 жовтня“ подав по-спеціалістів учебного округу і начальникам тутешніх середніх школ що по-станову, в якій говорить, що учителі повинні вживати рішучих заходів, щоб запиравати по школах порядок та щоб ученики були тихі та покірні.

ПЕТЕРБУРГ, 16 січня. За першу половину січня до зберегательних касс віддано грошей на 5 мілійонів карбованців, пів та північні гроши, а в минулі роки за той самий час було менше ніж на пів мілійону.

Видано закон, щоб державні зберегательні кassi платили більший процент за віддані до них гроши, а саме—4 процента.

Мають видати закон, що даст змогу діяльному банку випустити п'ятій випуск 4% закладних листів банку на 15 мілійонів карбованців.

На раді професорів про університетську реформу обговорювано проекти статей про ректора та інших службів в університеті. Постановлено, що ректора і його помішників обирають професорська рада, а деканів і секре-тарів факультету обирають відповідні фахівці. Іх обирають на два роки, коли за них подано безумовну більшість голосів; можна тих самих обирати і на другий строк. Більшість голосів прийнято таку постанову: за порядок в університеті і за справиль-ственістю відповідальності ректора, якому дається право уживати для цього всіх по-трібні заходи, дозволені в уставі і згідні з правилами, що встановила ради.

ПАРИЖ, 16 січня. На зборах, що скликає центральний комітет охорони прав робітничих сіндикатів (спілок), на яких було 4000 душ, постановлено зажадати від парламенту, щоб він до 15 березня (марта) розширив закон про робітничі сіндикати. Такі самі збори, скликані в провінції, постановили до-магатись того самого.

НАВАСГРАД, 16 січня. Селяни подають в земську управу прошення, щоб земство помогло сельським громадам купити через крестьянський банок землю. На стадії Лозовий не приймають для

одразу хліба.

РИГА, 16 січня. Вздохена юриба

оточила товарну станцію, перерізала

телефон і, приказавши служащим зосернатись на місці, інакше уб'ють їх,

забрала з касси 2349 карбованців. Чиновники, що хотів втекти, застрилено.

На раді професорів про університетську реформу обговорювано проекти статей про ректора та інших службів в університеті. Постановлено, що ректора і його помішників обирають професорська рада, а деканів і секре-тарів факультету обирають відповідні

фахівці. Іх обирають на два роки, коли за них подано безумовну

більшість голосів; можна тих самих обирати і на другий строк. Більшість

голосів прийнято таку постанову:

за порядок в університеті і за справиль-

ственістю відповідальності ректора, якому дається право уживати для цього всіх по-трібні заходи, дозволені в уставі і згідні з правилами, що встановила ради.

ПАРИЖ, 16 січня. На зборах, що скликає центральний комітет охорони

прав робітничих сіндикатів (спілок), на яких було 4000 душ, постановлено зажадати від парламенту, щоб він до 15 березня (марта) розширив закон про робітничі сіндикати. Такі самі збори, скликані в провінції, постановили до-magatись того самого.

НАВАСГРАД, 16 січня. Селяни подають в земську управу прошення, щоб земство помогло сельським громадам

купити через крестьянський банок землю. На стадії Лозовий не приймають для

одразу хліба.

РИГА, 16 січня. Вздохена юриба

оточила товарну станцію, перерізала

телефон і, приказавши служащим зосернатись на місці, інакше уб'ють їх,

забрала з касси 2349 карбованців. Чиновники, що хотів втекти, застрилено.

На раді професорів про університетську реформу обговорювано проекти статей про ректора та інших службів в університеті. Постановлено, що ректора і його помішників обирають професорська рада, а деканів і секре-тарів факультету обирають відповідні

фахівці. Іх обирають на два роки, коли за них подано безумовну

більшість голосів; можна тих самих обирати і на другий строк. Більшість

голосів прийнято таку постанову:

за порядок в університеті і за справиль-

ственістю відповідальності ректора, якому дається право уживати для цього всіх по-трібні заходи, дозволені в уставі і згідні з правилами, що встановила ради.

ПАРИЖ, 16 січня. На зборах, що скликає центральний комітет охорони

прав робітничих сіндикатів (спілок), на яких було 4000 душ, постановлено зажадати від парламенту, щоб він до 15 березня (марта) розширив закон про робітничі сіндикати. Такі самі збори, скликані в провінції, постановили до-magatись того самого.

НАВАСГРАД, 16 січня. Селяни подають в земську управу прошення, щоб земство помогло сельським громадам

купити через крестьянський банок землю. На